

[Marinus Sørensen.]

og her er vi ved det centrale i Sagen. For faa Dage siden førtes her i Tinget en Debat angaaende Arbejdsforholdene paa Skudshale. Det oplystes, hvorledes Arbejdslønnen var paa denne Gaard, og det hævdedes, at det var den almindelige Løn paa Aalborgegnen. Jeg kender ikke den Løn, der betales paa Aalborgegnen, men jeg ved, at ingen anden Egn i Danmark har en Løn af den Beskaffenhed. Lønnen for almindelige Daglejere ligger betydeligt over, hvad der her er nævnt. Det forekommer mig rigtignok ogsaa, at en Løn af 2½—3 Kr. om Dagen til gifte Arbejdere, der har Kone og Børn at forsørge, er en Skandale, og at Repræsentanter for Landbruget vil gaa ind i et Forsvar for Lønninger, der ligger nede paa Sultegrænsen, forstaar jeg ikke.

Jeg tror heller ikke, at det almindelige arbejdende Landbrug, hvad enten det er Husmænd eller Gaardmænd, vil yde Forsvar for Lønning af den Beskaffenhed. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup siger, at de 200 000 Landbohjem vil rejse sig til Protest imod, at der gøres Forsøg paa at hæve disse Lønninger, tror jeg derfor ikke det ærede Medlem taler paa Landbrugets Vegne, men jeg tror; at han maa nøjes med at tale paa sit Partis Vegne. Skal der være Tale om Samarbejde mellem Arbejdere og Bønder, hvad jeg ønsker, da maa Landbruget ogsaa anerkende, at de Folk, som stiller deres Arbejdskraft til Raadighed i Landbruget, faar en Løn, som dækker Livets allernødvendigste Behov.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit var ogsaa inde paa dette Emne og følte sig generet af, at Socialdemokratiet havde indbudt til et Arbejder- og Bondestævne i Odense. Det ærede Medlem mente, at Landbrugsraadet skulde have været Medindbyder, for at det skulde have Karakteren af et Stævne af Arbejdere og Bønder. Jeg synes ikke, det ærede Medlem er særlig logisk, thi umiddelbart derefter hævdede hun, at Stævnet hurtigt fik sit Svar i Form af et rigtigt Bondestævne. Jeg formoder, at det ærede Medlem her sigtede til L. S.-Stævnet, som ogsaa afholdtes i Odense. Jeg ved ikke af, at dette Stævne, som det ærede Medlem kaldte et rigtigt Bondestævne, havde noget med Landbrugsraadet at gøre eller havde faaet Landbrugsraadets Velsignelse. Stævnet var udelukkende arrangeret af den Fløj af Landbrugere, som slutter op om L. S. og Det frie Folkeparti; men det er altsaa efter Venstres Opfattelse det rigtige Bondestævne.

Det forekommer mig, at et fornuftigt

Samarbejde mellem de to Parter i høj Grad vanskeliggøres af Partiet Venstre, der ved alle Lejligheder søger at mistænkeliggøre Socialdemokraterne inden for Landbrugernes Kreds. Man vil fra Venstre give det Udseende af, at de er særlig kaldet til at varetage Landbrugets Interesser. Jeg tror, at det er paa Tide, at Venstre gør sig klart, at denne Fiktion ikke lader sig opretholde. Der er i de senere Aar opstaaet et Parti, som giver sig ud for at være overlandbrugsvenligt, og en Kendsgerning er det, at i denne Kappelstrid kan Venstre ikke følge med.

Vi er her inde i en Udvikling, som Landbruget er daarligt tjent med. Det, som Landbruget har Brug for i en vanskelig Tid, er ikke opfanatiserede Ophidselsespolitikere eller Fidusmagere, men Folk, der paa rolig og saglig Vis taler Landbrugets Sag, Folk, der forstaar Samarbejdets Kunst. Inden for Socialdemokratiet findes i Dag Tusinder af Landbrugere, Husmænd og Gaardmænd. Man kan ikke uden at forvanske Kendsgerningerne stemple Socialdemokratiet som et ensidigt Fagforeningsparti. Folk fra alle Lejre slutter op om Socialdemokratiet, og vi indbyder til et Samarbejde med Respekt for alle dem, som ved deres Arbejde er med til at bære vort Land gennem en vanskelig Tid.

A. C. D. Petersen: Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Grønning, beskæftigede sig i Fredags med Spørgsmaalet om Raastofforsyningen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om Betydningen af dette store Spørgsmaal, der har interesseret det konservative Parti i høj Grad igennem Aarene. Jeg vil gerne i Anledning af den Henvendelse til Regeringen, som her er fremsat, stille et Spørgsmaal til den højt-ærede Minister for Handel, Industri og Søfart.

For godt et Aars Tid siden overrakte jeg den højtærede Minister, det er maaske lidt dristigt at kalde det et Forslag, men dog en Skitse over, hvorledes man kunde stimulere Interessen for at fremskaffe flere Raastoffer af Danmarks Jord. Vi indfører her i Landet for nogle og halvfjerds Millioner Kroner Spindestoffer; der er ingen Tvivl om, at en hel Del heraf er Hørvarer, og der er heller ingen Tvivl om, at flere af disse Spindestoffer godt kunde afløses af Hørvarer. Det viser sig, at Hørdyrkningen kan drives med et avlsmæssigt set godt Resultat, men økonomisk kniber det en hel Del. Derfor vilde det være formaalstjenligt, om Staten kunde yde Støtte dertil, og det vilde der